

[Jensen (Broby).]

eller tre Fjerdedele af Kommunens samlede Udgifter paa faste Ejendom. Det er derfor, vi kan holde Ligningsprocenten saa lav, som Tilfældet er, for naar man forlods ligner de tre Fjerdedele af Sognets Udgifter paa fast Ejendom, bliver der kun en Fjerdedel tilbage af Udgifterne at ligne paa alle Skatteyderne. Jeg mener, at her rammer man mange Gange uretfærdigt, og det er derfor, jeg synes, der burde en Omlægning til, en Omlægning, der ogsaa tager Hensyn til de virkelige Indkomster paa Landet, der ikke har med fast Ejendom at gøre.

Socialdemokraterne har jo bebudet forud for Samlingen, at der vilde komme Forslag om en Forhøjelse af Grundskylden. Jeg vil gerne om Grundskylden sige, at den Grundskyldslov, som vi fik i 1925—26, og som fremgik af et Forlig mellem Venstre og de Konservative paa dette Omraade (Afbrydelse af *Christmas Møller*), var en Lov, der søgte at lægge Skatten saa retfærdigt som muligt. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller afbrød mig. Han kan jo faa Ordet bagefter. Jeg hørte desværre ikke, hvad han sagde, ellers havde der maaske været Mulighed for at svare ham allerede nu, men jeg skal være villig til at tage Ordet for en kort Bemærkning, naar jeg har hørt, hvad det var, han ønskede at faa Besked om. — Grundskylden bebrejdede de Konservative os den Gang, at vi havde været med til at gennemføre. Jeg vil gerne sige, at det, der skete den Gang, var, at man søgte at lægge Skatten saa retfærdigt som muligt, ved at lægge een Del paa Bygningerne og een Del paa Jorden, og saaledes, at man kom til at betale i Forhold til Jordens Kvalitet og Beliggenhed. Jeg behøver ikke at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, det er jo godt kendt af ærede Medlemmer. Men naar man nu fra socialdemokratisk Side ønsker en Forhøjelse af Grundskylden til Staten, og vel ogsaa til Kommunerne, saa vil jeg være en Modstander af en saadan Forhøjelse. Grundskatterne bør nemlig være faste Skatter, som man kan regne med, og ikke Skatter, som man efter de skiftende Regeringers Forgodtbefindende kan sætte op og ned. Jeg forstaaer godt, at Socialdemokraterne ønsker gennem en forhøjet Grundskyldsbeskatning at nærme sig det Resultat, som jo vel er med i deres Program, at Staten efterhaanden skal komme til at eje Jorden. Man ønsker at gennemføre det ved at forhøje Grundskylden og ved at gennemføre, som det ogsaa er bebudet, en Ekspropriationslovgivning; saaledes at ingen skal føle sig sikker, og jeg kan fuldt ud

tiltræde de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Pinstrup paa dette Omraade kom med ved de jydsk Landboforeningers Delegeretmøde, at de liberalt tænkende Vælgere skal være paa Vagt imod en saadan Tilsnigelse. Thi hvis Socialdemokraterne kan naa at faa gjort den danske Bonde til Fæstebonde under Staten, vil man i nogen Maade have taget noget af den frie Mands Natur væk fra ham og derigennem have givet Ejendomsretten et Grundskud. Socialdemokraterne siger, at de derigennem vil tage Spekulationen ud af Jorden. Ja, man tager Spekulationen væk fra Jorden, men man tager den ikke væk fra Bedrifterne, for naar Kapitalen gaar væk fra Jorden, vil den hænge i Bygninger, Besætninger og i de Redskaber, som skal til, for at man kan faa fuldt Udbytte af Jorden. Kapitalen vil blot blive flyttet over paa disse Ting; og man vil ikke, saaledes som der er sagt fra socialdemokratisk Side, tage Kapitalens Greb væk fra Bondens Nakke. Jeg tror, vi skal være paa Vagt overfor noget saadant. Jeg tror den bedste Form vil være Selveje, saa den enkelte faar fuldt Udbytte af det Arbejde, han lægger i sin Ejendom.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger om Socialdemokraternes Skattelovgivning. Den højtærede Forsvarsminister har jo formet et Slagord, som siger, at Valgdagen binder, og jeg kunde godt have Lyst til at se en Smule paa, hvad det er, man fra socialdemokratisk Side har lovet forud for Valgdagene i de sidste Valgomgange, vi har haft. Jeg kunde godt have Lyst til at pege en Smule paa, at vi i Valgkampen i 1924 saa Socialdemokraterne gaa uhyre skarpt imod den Luksusbeskatning, som var gennemført under Ministeriet Neergaard. De brugte de kraftigste Udtryk imod denne Luksusbeskatning, og man maatte jo efter disse Udtalelser have en Formodning om, at naar de kom til som Regering, vilde noget af det første være, at man vilde se at komme bort fra denne Luksusbeskatning. Men da vi i Tiden fra 1924 til 1926 havde den socialdemokratiske Regering og den nuværende højtærede Finansminister sad som Finansminister, hvad saa man saa? Ja, man saa, at de strøg Svesketolden. Den var blevet uformelig i Valgkampen, og den maatte man spytte ud. Men ellers forlængede man de Luksusskatter, man havde kritiseret under Valgkampen, efterhaanden som de udløb. Og naar man saa bebrejdede Regeringen det, ja, saa sagde de: Vi vil have en samlet Skatteplan; vor Skattelovgivning er fremkommet stykkevis, og derfor er den uheldig; men nu skal der